
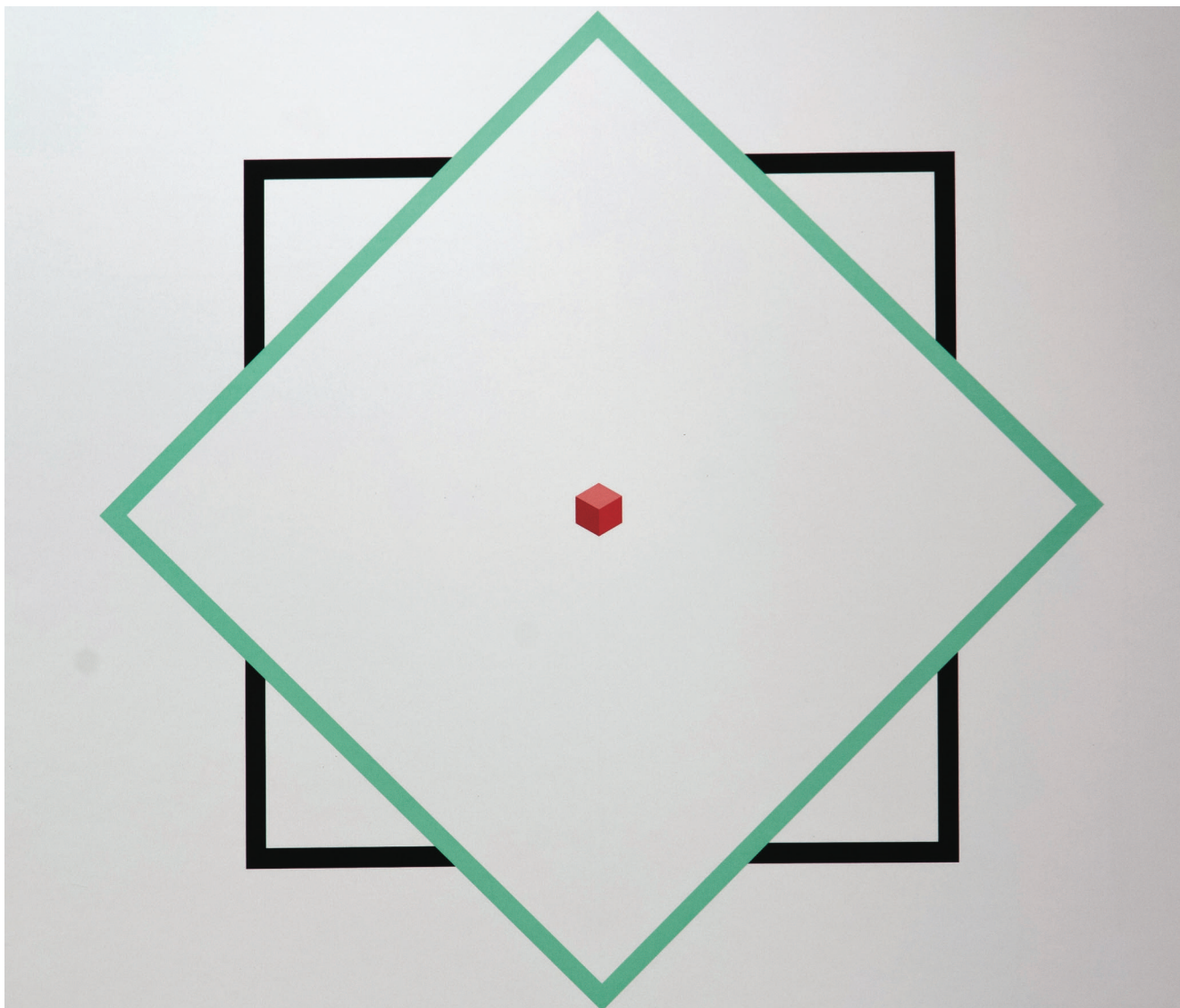

Ивана Пирковска Ivana Pirkovska

ПОРТА

„Здиплена од секој агол,
срасната во исчезнатото...“
Дејан Бугјевац, „Скришена книга“

PORTA

“E paluar në çdo kënd,
e mishëruar me të humburën...”
Dejan Bugjevac “Libri i thyer”

GATE

“Folded from every corner,
knitted in that which has disappeared...”
Dejan Bugjevac “Broken book”

НУ Национална галерија на Македонија
KI Galerija Nazionale e Maqedonisë
NI National Gallery of Macedonia

Министерство за култура на Република Македонија
Ministria për kulturë e republikës së maqedonisë
Ministry of Culture of the Republic of Macedonia

Ивана Пирковска

Ivana Pirkovska

Ivana Pirkovska

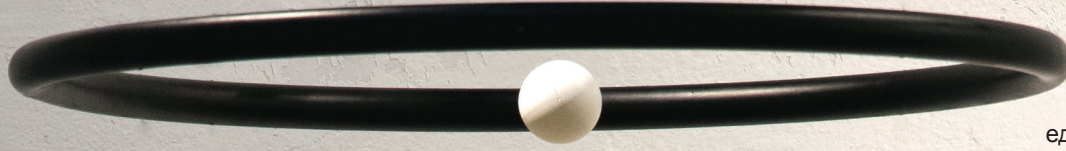
Виртуелизација на простор-времето

Virtuelizimi i hapësirës – kohës

Virtualization of space - time

Чифте амам, декември 2013
Çifte hamam / Çifte Hamam, Dhjetor / December 2013

Националната галерија на Македонија, како една од водечките институции во презентацијата и во афирмацијата на македонската ликовна уметност, настојува во рамките на своите програмски активности да им ги отвори вратите и на младите автори кои тукушто зачекоруваат по патот на своето творечко патешествие. Ивана Пирковска е токму една од нив што во обид да го дефинираат својот ликовен сензибилитет, одушевуваат со својата храброст веќе при првите чекори да се впуштат во полемизирање со третирање сериозни прашања од социокултуролошки, филозофско-естетски, но и научно-истражувачки домен. Своите размислувања, својата потрага по една лична и универзална вистина во дефинирањето на нашиот свет како дел од бескрајниот универзум, авторката низ карактеристични творечки позиции ни ги става пред нас како мотив и поттик за своевидна игра со изложените објекти.

Така, личните стануваат и наши сензации поттикнувајќи одредена хуманистичка димензија. Дополнително, амбиентот на објектот Чифте-амам, кој беше избор за реализацијата на изложбата „Виртуелизација на простор-времето“, со својата карактеристична ликовна сензација, ја надополни и ја дооформи ликовната визија на оваа млада авторка, во чиј централен интерес е всушност една комплексна приказна за човекот и за Универзумот во неговото бесконечно опстојување.

Халиде Палоши, директор
Национална галерија на Македонија

Galeria Kombëtare e Maqedonisë, si njëri prej institucioneve prijëse në fushën e prezantimit dhe afirmimit të artit figurativ maqedonas, tenton që në suaza të aktiviteve të saja programore tu hap dyert edhe autorëve të rinj të cilët sapo kanë filluar me hapërimin nëpër rrugën e krijimtarisë së tyre. Ivana Pirkovska, është saktë njëra prej këtyre artistëve e cila gjatë orvatjes së definimit të sensibilitetit të saj figurativ, fascinon me guximin që gjatë hapave të para të fillojë me polenizimin e trajtimit të çështjeve serioze të fushës socio-kulturore, filozofike – estetike, por edhe të fushës hulumtuese. Mendimet dhe hulumtimi i saj për gjetjen e së vërtetës personale dhe universale gjatë definimit të botës sonë si një pjesë e universit të pafundmë, autorja përmes pozitive karakteristike krijuese do ti prezantoj si motiv dhe nxitje të lojës së posaçme të objekteve të ekspozuara.

Kështu, sensacionet personale bëhen edhe sensacione tona qëndisin një dimension të caktuar humanist. Në masë plotësuese, ambienti i Çifte hamamit, i cili ishte zgjedhje për realizimin e ekspozitës. “Virtuelizimi i hapësirës – kohës”, me sensacionin e saj karakteristik figurativ, e plotësoi dhe formoi vizionin figurativ të autores së re, epiqendra e interesit të së cilës është rrëfimi i komplikuar për njeriun dhe për Universin në qenësinë e pafundme të tij.

Halide Palloshi, drejtor
Galeria Kombëtare e Maqedonisë

The National Gallery of Macedonia, as one of the leading institutions in the presentation and affirmation of Macedonian fine art, strives, within the framework of its program activities, to also open the doors to young authors who are just taking their first steps on the road of their creative adventure. Ivana Pirkovska is precisely one of those who, in the attempt to define her own artistic sensibility, impresses us with her courage, even in the beginning steps, to dare polemize about serious issues from the socio-cultural, philosophical-aesthetic, but also scientific and research domain.

The author poses her thoughts, her quest for a personal and universal truth in the defining of our world as part of the endless universe, before us as a motif and incentive for a kind of play with the displayed objects. Thus, the personal become our own sensations as well, inspiring a certain humane dimension. Additionally, the ambient of the object Chifte Hammam, which was selected as the venue for the realization of the exhibition “Virtualization of space-time”, with its characteristic artistic sensation, has complemented and helped shape the artistic vision of this young author, whose main interest is, in fact, a complex story on man and the Universe in its endless existence.

Halide Paloshi,
director of the National Gallery of Macedonia

„Тоа што човекот прво ги насочил своите очи кон небото не било само за да ја задоволи интелектуалната љубопитност. Она што човекот всушност го барал во небото бил неговиот сопствен одраз и поредокот на неговиот човечки универзум.“

Ернест Касирер, „Есеј за човекот“

Простор, време, виртуелизација и негова ликовна сензација. Игра што постојано се обновува. Од врата до врата, од простор во простор, осцилирајќи непрекинато низ времето минато, сегашно и идно, тука некаде се крие магијата на разоткривањето на уметничкото дело. Еден нов уметнички исказ и ново „искушение“ да се допре до праизворот во потрага по една лична и универзална вистина, во дефинирањето на нашиот свет како дел од бескрајниот Универзум: „Се наоѓаме себеси во вџашувачки свет. Сакаме да му дадеме смисла на она што го гледаме околу нас и се прашуваме: Каква е природата на Универзумот? Каде е нашето место во него, од каде дошол тој и од каде сме дошле ние? Зошто е така како што е?“. (С.Хокинг, 2000: 190)

Изложбата „Виртуелизација на простор-времето“ е, всушност, прв самостоен проект на скулпторката Ивана Пирковска, која ѝ припаѓа на најмладата генерација ликовни уметници. Водена од својата контемплативна природа, Пирковска, на почетокот на своето творечко патешествие, е навистина храбра во изборот на своите ликовни позиции. Нејзиниот проект со едноставните инсталации третирали минималистички го сведува до нагласен концептуален приод, при што носечка улога има играта на основните геометриски форми (круг/топка и квадрат/коцка). На овој начин, таа ни наметнува комплексни прашања што произлегуваат од нејзиниот посебен интерес за третирање проблеми од доменот на социокултуролошкото, филозофско-естетското, но и научноистражувачкото поле. Физиката, астрономијата, космологијата, теориите на Ајнштајн и прашањата за Универзумот без просторни граници, без почеток и крај на

времето, се одредниците во дефинирањето на нејзиниот карактеристичен ликовен приод.

Врз основа на ова, можеме да кажеме дека поставените инсталации, градат повеќесложен интерактивен однос со публиката развивајќи длабоко во себе приказна како паралелен дијалог на личното и космогониското. Клучот за влезот во приказната се наоѓа во *Портата*, илузијата од чисто конципирани линии што вибрираат непрекинато, кои доаѓаат случајно и не воведуваат неочекувано некаде, таму, во една нова димензија од нашите замислени простори, нејасно допрени во нашата потсвест, за повторно неочекувано да исчезне оставјќи не љубопитно загледани. „Врата, тоа е цел еден космос на Подотвореното ... изворот на едно мечтаење каде што се собираат желби и искушенија, искушението да се отвори битието до дното на својата интима, желбата да се освојат сите воздржани битија.“ (Г. Башлар, 2002:302) Бесконечноста на движењето и ритмот на животот се отелотворуваат низ симболичката игра на кругот/обработ и топката во инсталацијата *Cosvezdie*, алудирајќи на човекот и на неговиот физички, но пред сè духовно-емотивен растеж, од ембрион до личност, расфрлан низ простор- времето, како бескрајно *cosvezdie* на човековото постоење. Притоа, огледалото и одразот во него добиваат повеќезначна симболика, симболика што се однесува колку на бесконечноста, толку и на сеопштата илузија на човековото постоење. Оттука, во инсталацијата *Вчера, денес и утре*, авторката, со спротивставените, паралелно поставени огледала, настојува да постигне „интеграција на мислите, спомените и соништата на човекот“, кој е заглавен во сегашноста како премин меѓу замагленото минато и нејасната иднина. „Организмот никогаш не е сместен во еден момент. Во неговиот живот трите облици на времето – минатото, сегашноста и иднината – прават целина што не може да се раздели на поединечни елементи.“ (Е. Касирер, 1998:79) Простор-времето и Универзумот како композиции не исправаат пред своевидна оска на движење, низ вкрстените линии на конците/јажето, кое се одвива бесконечно во просторот и бескрајно во времето, поставувајќи не на овој начин во центарот на една

апстрактна равенка што е невозможно да ја растолкуваме со принципот на едноставно сетилно доживување. Во оваа смисла, М. Бахтин ќе нагласи: „... се наоѓам на границата на хоризонтот на моето гледање, светот што е видлив е распослан пред мене, но никогаш не можам да ја видам линијата што ме одделува од светот и таа што ме оцртува мене во него.“

Современите достигнувања во областа на науката и интензивниот технолошки напредок несомнено реактуелизираа низа прашања за човекот и за неговото постоење, за веродостојноста на нашето сетилно доживување, за потеклото на светот и на животот, за нашето место во бескрајноста на Универзумот. Следствено на тоа и можностите во уметничкото изразување станаа посмели и поотворени, правејќи го уметничкото дело чин на креативен дијалог со набљудувачот во кој се испрепелтуваат искуствата и сознанијата колку на личната, толку и на колективната свест и меморија. Некаде во овие рамки се раѓа и расте идејата на младата авторка, која длабоко во својот интимен свет се обидува да ја растолкува сликата на Универзумот и да ја раскаже приказната за човекот поставен на крстопатот меѓу просторот и времето. Да се фати недофатливото, да се задржи за миг минливото, да се пронајде патот до вечноста, конечно, да се најде своето место во созвездието на бескрајното човечко опстојување, тоа е она што секој од нас се обидува да го достигне. Затоа имаме минато, затоа постоиме во сегашноста и се надеваме на иднината. Мечтаеме или сонуваме, размислуваме и посакуваме... „Човек може да го прикаже целиот свој живот кога би ги опишал сите врати што ги затворил, што ги отворил, сите врати што сака повторно да ги отвори. Но дали е истото битие она што отвора некоја врата и она што ја затвора?“ (Г. Башлар, 2002:304)

Маја Неделкоска-Брзанова

„Ajo që njeriu së pari i ka drejtuar sytë e tij drejtë qiellit, nuk ka pasur për qëllim vetëm që ai ta kënaq kureshtjen e tij intelektuale. Ajo që njeriu në fakt ka kërkuar në qiell, ka qenë reflektimi dhe vendi i tij në hierarkinë e universit njerëzorë.”

Ernest Kasirer, "Ese për njeriun"

Hapësira, koha, virtualizimi dhe sensacioni i tij figurativ. Loja e cila vazhdimisht përtërihet. Prej derës në derë, prej hapësirës në hapësirë, duke osciluar pandërprerë nëpër kohën e kaluar, në kohën e tanishme dhe në kohën e ardhme, këtu diku fshihet magjia e zbulimit të veprës artistike. Një shprehje e re artistike dhe një "sprovë" e re që të depërtohet deri te burimi i lashtë i hulumtimit të së vërtetës personale dhe universale, gjatë definimit të botës sonë si një pjesë e Universit të pafundmë.

"Gjejmë veten në një botë të ngrirë. Duam që ti japim kuptim asaj që shikojmë rreth vetes dhe pyesim veten: Si është natyra e Universit? Cili është vendi ynë në të, prej ku vjen ai dhe prej ku vijmë ne? Përse është ashtu siç është?". (S. Hoking, 2000:190).

Ekspozita "Virtualizimi i hapësirës – kohës", në fakt është projekti i parë i pavarur i skulptores Ivana Pirkovska, e cila i takon gjeneratës më të re të artistëve të artit figurativ. Artistja udhëhiqet prej natyrës së saj kontemplative, në fillet e rrugëtimit krijues, ajo është mjaftë e guximshme gjatë zgjedhjes së pozitës së saj artistike. Projekti i saj me instalimet e thjeshta që janë trajtuar në mënyrë minimalistike, do ti sajohë në qasje të theksuara konceptuale, gjatë kësaj rolin bartës do ta marrë loja e formave themelore gjeometrike (rrethi / topi dhe katrori / kubi). Në këtë mënyrë, ajo na imponon çështjet e komplikuar që rrjedhin nga interesi i saj i posaçëm për trajtim të problemeve nga fusha e socio – kulturës, fushës filozofike – estetike, por edhe nga fusha e hulumtimit shkencor. Fizika, astronomia, kozmologjia, teoritë e Ajnshtajnit dhe çështjet e Universit pa kufij hapësinorë, pa fillim dhe fund të kohës, janë pika përcaktuese gjatë definimit të qasjes së saj karakteristike figurative.

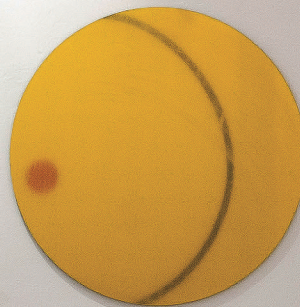
Në bazë të kësaj, mund të themi se instalimet e prezantuara, ndërtojnë raporte të shumëfishta interaktive me publikun, duke zhvilluar thellë në vetë rrëfimin si një dialog paralel të personale deh kozmogonisë. Çelësi për depërtimin në rrëfim gjendet në Portën, iluzionin e vijave qartë të konceptuara që vibrojnë pandërprerë, të cilat rastësisht do të shfaqen dhe do të na shpijnë diku papritur, atje, në një dimension të ri të hapësirave tona të paramenduara, të prekura në mënyrë të paqartë në nënvetëdijen tonë, e që më pas papritmas të humben duke na lënë me shikime kureshtare. "Dyert, këto janë një kozmos i tërë i hapjes...burimit të një fantazie, atje ku mblidhen dëshirat dhe sprovat, sprovat që të hapet qenia deri në fundin e intimes së tij, dëshira që të pushtohen të gjitha qeniet e robëruara" (G. Bashllar, 2002:302). Pafundësia e lëvizjes dhe ritmit të jetës do të trupëzohen përmes lojës simbolike të rrethit dhe topit në instalimin "Bashkësia e yjeve", që aludon njeriun dhe rritjen fizike, por para se gjithash zhvillimin shpirtërorë – emotiv, nga embrioni deri te personaliteti, i shpërndarë nëpër hapësirë – kohë, si një bashkësi e pafundme e yjeve të ekzistencës njerëzore. Gjatë kësaj, pasqyra dhe reflektimi në të fitojnë një simbolikë të shumë kuptimtë, simbolikë që ka të bëjë sa me pafundësinë, aq edhe me iluzionin e përgjithshëm, të ekzistencës njerëzore.

Prej këtu, në instalimin "Dje, sot dhe nesër", autorja, përmes pasqyrave të kundërshtuara, të vendosura në mënyrë paralele, tenton që të fitoj "integrimin e mendimeve, kujtimeve dhe ëndrrave të njeriut", i cili është ngujuar në kohën e tanishme si një pikë kalim mes të kaluarës së mjegullt dhe ardhmërisë së paqartë. "Organizmi, asnjëherë nuk është i akomoduar në një çast. Në jetën e tij, tre format e kohës – e kaluara, e tashmja dhe ardhmëria – krijojnë një tërësi që nuk mund të ndahet në elemente të veçanta." (E. Kasirer, 1998:79). Hapësira - koha dhe Universi, si kompozime do të na drejtojnë para një boshti të paramenduar të lëvizjes, përmes vijave të kryqëzuar të penjve / litarit, që zhvillohet në hapësirën dhe kohën e pafundme, në këtë mënyrë duke na pozicionuar në qendër të një barazimi abstrakt, të cilin është e pamundur që ta interpretojmë me parimin e përjetimit të thjeshtë shqisor. Në këtë kuptim, M. Bahtin do të theksoj: "...gjendem në kufirin e horizontit të shikimit tëj, bota

e dukshme shpërthet para meje, por asnjëherë nuk mund të shoh vijën që më ndan nga bota dhe vijën që më vizaton mua brenda saj.”

Arnjtjet bashkëkohore në fushën e shkencës dhe përparimit të intensifikuar teknologjik, pa mëdyshje do të ri aktualizojnë një sërë të dilemave për njeriun dhe për ekzistencën e tij, për besueshmërinë e përjetmeve tona shqisore, për prejardhjen e botës dhe jetës, për vendin tonë në Universin e pafundmë. Edhe këtu edhe mundësitë e shprehjes artistike, fituan guximin duke transformuar veprën artistike si një akt të dialogut kreativ me vrojtuesin, në të cilin do të ngërthehet përvoja dhe njohuritë, sa personale aq edhe vetëdija dhe kujtesa kolektive. Diku në këto korniza, lind dhe zhvillohet ideja e autores së re, e cila thellë në botën e saj intime, orvatet që të interpretoj pasqyrën e Universit dhe të rrëfej rrëfimin për njeriun e vendosur në udhëkryq mes hapësirës dhe kohës. Të kapët e pakapshmjia, të mbahet për një çast kalueshmëria, të zbulohet rruga që shpie deri te amshimi, dhe së fundi të gjendet vendi në bashkësinë e yjeve të ekzistencës së pafundme njerëzore, kjo është ajo që secili prej nesh po orvatet ta arrij. Për këtë arsye, kemi të kaluarën, për këtë arsye ekzistojmë në kohën e tanishme dhe shpresojmë në të ardhmen. Fantazojmë ose ndërrojmë, mendojmë dhe dëshirojmë...”Njeriu mund ta prezantoj tërë jetën në një vijë, kur do ti përshkruante të gjitha dyert që i ka mbyllur, që i ka hapur, të gjitha dyert që dëshiron ti hap sërish. Por, vallë është po e njëjta qenie, ajo që hap, ndonjë derë dhe ajo që mbyll atë? (G. Bashllar, 2002:304)

Maja Nedellkovska - Bërzanova

„The reason man first directed his gaze towards the sky was not only to satisfy his intellectual curiosity. What man was actually looking for in the sky was his own reflection and the order of his human universe.”

Ernst Cassirer, „An Essay on Man“

Space, time, virtualization and its art sensation. A game that is constantly renewed. From door to door, from one space to another, oscillating continuously through time past, present and future, here somewhere the magic is hiding of disclosure of the artwork. A new artistic expression and a new “temptation” to reach the pre-source in the quest for a personal and universal truth, in defining our world as part of the infinite Universe : “We find ourselves in an astonishing world. We want to give some meaning to what we see around us and ask ourselves: What is the nature of the Universe? Where is our place in it, where did it come from and where did we come from? Why is everything as it is? “. (S.Hoking, 2000: 190)

The exhibition “Virtualization of space - time” is actually the first independent project of sculptor Ivana Pirkovska who belongs to the youngest generation of fine artists. Guided by her contemplative nature, Pirkoska, at the beginning of her creative journey, is really bold in her choice of artistic positions. Her project, with the simple minimalist installations, is reduced to an emphasized conceptual approach, where the central role is that of the play of basic geometric shapes (circle/ball and square/cube). This way she even imposes on us complex questions arising from her special interest in treating problems from the socio-cultural, philosophical-aesthetic, but also scientific and research field. Physics, astronomy, cosmology, Einstein’s theories and questions about the Universe without spatial boundaries, with no beginning and end of time, are the determinants in defining her distinctive artistic approach.

Based on this, we can say that the set installations build a complex interactive relationship with the audience, developing deep inside a story as a

parallel dialogue on the personal and the cosmic. The key to enter the story is in the *Gate*, the illusion of pure conceptual lines that vibrate continuously, coming randomly and introducing us unexpectedly somewhere out there, in a new dimension of our imaginary spaces, vaguely touched in our subconsciousness, for it to unexpectedly disappear again, leaving us curiously staring. “ A door, it is a whole cosmos of the Ajar...the source of a daydream where wishes and temptations are collected, the temptation to open up the being to the core of its intimacy, the desire to win all restrained beings.” (G.Bachelard, 2002:302). The infinity of movement and rhythm of life are embodied through the symbolic play of the circle/hoop and ball in the installation *Constellation*, referring to the man and his physical, but above all, emotional and spiritual growth, from an embryo to a person, scattered through space - time, as an endless constellation of the human existence. At the same time, the mirror and the reflection in it get an ambiguous symbolism, which refers both to infinity and to the overall illusion of human existence. Hence, in the installation *Yesterday, today and tomorrow*, the author, with the opposing, parallelly set mirrors, strives to achieve an “integration of thoughts, memories and dreams of man” who is stuck in the present as a transition between the misty past and vague future.

“The organism is never placed at one point in time. In its lifetime the three forms of time - past, present and future - create a whole that can not be broken into individual elements.” (E. Cassirer, 1998:79). The space-time and the Universe as compositions are placing us upright against a kind of axis of movement, through the crossed lines of strings/rope, which takes place endlessly in space and infinitely in time, putting us in this way in the center of an abstract equation that is impossible to be interpreted using the principle of simple sensory experience. In this sense, M . Bahtin would emphasize “... I find myself at the borderline of the horizon of my view, the visible world is spread before me, but I can never see the line that separates me from the world and the one that outlines me in it.”

The modern advances in the field of science and technology and the intensive technological progress undoubtedly rekindled a series of questions

about man and his existence, about the reliability of our sensory experience, the origin of the world and of life, our place in the endless Universe. Consequently, the possibilities of artistic expression have become bolder and more open, making the artwork an act of creative dialogue with the observer where experiences and knowledge intertwine, both of the personal and the collective consciousness and memory. Somewhere in this frameworks the idea is born and grows of this young author who, deeply in her intimate world, tries to interpret the picture of the Universe and to tell the story of man placed at the crossroads between space and time. To capture the elusive, to keep the transient moment, to find the way to eternity, finally, to find our place in the constellation of endless human existence - this is what each of us is trying to reach. That is why we have a past, that is the reason we exist in the present and hope for the future. We fantasize or dream, ponder and wish... "One can show his entire life if one described all the doors he has closed, and all the doors he wishes to reopen. But is it the same being that opens a door and closes one?" (G. Bachelard 2002:304)

Maja Nedelkoska-Brzanova

COSBEZDIE

„Илјадници шумови/ на нашето тело./илјадници неурамнотежености/откинати во сведоци,
/илјадници ембриони/ без да исчезнат/ заедно сосе нас“
Дејан Буѓевац „Скршена книга“

BASHKIM UJESH

“Mijëra shushurima / të trupit tonë / mijëra disbalance / të copëtuar në dëshmitarë, / mijëra
embrione / pa u humbur / së bashku me ne”
Dejan Bugjevac “Libri i thyer”

CONSTELLATION

“Thousands of noises/ on our body/ thousands of imbalances/ torn away into witnesses/ thousands
of embryos/ without disappearing/ together with us”
Dejan Bugjevac “Broken book”

Biography

Ivana Pirkovska was born in Skopje, in 1988. In 2007 she graduated from the "Lazar Lichenovski" high school, department of ceramics. In 2011 she graduated from the Faculty of Fine Arts, department of sculpture, scenography stream, in the class of Prof. Ibrahim Bedi. From 2007 to 2013 she participated in numerous group exhibitions, performances and art workshops in the Republic: Skopje (Faculty of Fine Arts, Museum of the City of Skopje, NI National Gallery of Macedonia), Kavadarci (Museum-gallery, House of Culture), Sveti Nikole (Macedonian house), Gevgelija (multimedia art-festival BOSH), Skopje (Museum of Contemporary Art) "D.I.Y. Bio technology" workshop led by Niki Sperou. The workshop was part of: SEA Fair '11, "Energy, Bio politics, Resistance strategies and Cultural Subversion". Skopje, the workshop with Sissy Heine – expert from the German Association for Building with straw bales FASBA". This is her first individual exhibition.

Tel.: ++ 6133050; +(0)78547747
e-mail: iva.pirkovska@gmail.com

НУ Национална галерија на Македонија
Железничка 18, 1000 Скопје, Република Македонија
Тел.: + 389 (0)2 31 26 856
Факс: + 389 (0)2 31 09 566
www.nationalgallery.mk; contact@nationalgallery.mk

Ивана Пирковска – Виртуелизација на простор-времето
Чифте амам, декември 2013

Издавач: НУ Национална галерија на Македонија
За издавачот: Халиде Палоши, директор
Куратор: Маја Неделкоска-Брзанова
Текст: Халиде Палоши, Маја Неделкоска-Брзанова
Превод на англиски и албански: Бехар Далипи
Дизајн: Ивана Пирковска
Фотографии: Игор Василев, Ана Лазаревска (стр. 8, 13)
Лектура: Кирил Ангелов
Печат: Фајнарт мултимедија, Скопје
Тираж: 500

IK Galeria kombëtare e Maqedonisë
Zhelezniçka 18, 1000 Shkup, Republika e Maqedonisë
Tel.: + 389 (0)2 31 26 856
Faks: + 389 (0)2 31 09 566
www.nationalgallery.mk; contact@nationalgallery.mk
Ivana Pirkovska - Virtualizimi i hapësirës – kohës
Çifte hamami, Dhjetor 2013

Botues: IK Galeria kombëtare e Maqedonisë
Për botuesin: Halide Palloshi, drejtor
Kuratore: Maja Nedelkoska-Brzanova
Teksti: Halide Palloshi, Maja Nedelkoska-Brzanova
Përkthimi në shqipe dhe angleze: Behar Dalipi
Dizajni: Ivana Pirkovska
Fotografitë: Igor Vasilev, Ana Lazarevska (fq. 8, 13)
Lektura: Kiril Angelov
Shtyp: Fine Art Multimedia, Shkup
Tirazhi: 500

NI National Gallery of Macedonia
Zeleznička 18, 1000 Skopje, Republic of Macedonia
Tel.: + 389 (0)2 31 26 856
Fax: + 389 (0)2 31 09 566
www.nationalgallery.mk; contact@nationalgallery.mk
Ivana Pirkovska - Virtualization of space - time
Chifte hamam, December 2013

Publisher: NI National Gallery of Macedonia
For the publisher: Halide Palloshi, director
Curator: Maja Nedelkoska-Brzanova
Text: Halide Palloshi, Maja Nedelkoska-Brzanova
English and Albanian translation: Behar Dalipi
Design: Ivana Pirkovska
Photography: Igor Vasilev, Ana Lazarevska (p. 8, 13)
Edited by: Kiril Angelov
Printed by: Fine Art Multimedia, Skopje
Copies: 500

СIP - Каталогизација во публикација
Национална и универзитетска библиотека “Св. Климент Охридски”, Скопје

73.038.42(497.7)(06.064)Пирковска.И.

ПИРКОВСКА, Ивана

Ивана Пирковска : Чифте амам, декември 2013 / [текст Халиде Палоши, Маја Неделкоска-Брзанова ; превод на англиски и албански Бехар Далипи ; фотографии Игор Василев] = Ivana Pirkovska : Çifte hamam, dhjetor 2013 / [teksti Halide Palloshi, Maja Nedelkoska-Brzanova ; përkthimi në shqipe dhe angleze Behar Dalipi ; fotografitë Igor Vasilev] = Ivana Pirkovska : Chifte Hamam, December 2013 / [text Halide Palloshi, Maja Nedelkoska-Brzanova ; English and Albanian translation Behar Dalipi ; photography Igor Vasilev]. - Скопје : НУ Национална галерија на Македонија ; = Shkup : IK Galeria kombëtare e Maqedonisë = Skopje : NI National gallery of Macedonia, 2013. - 16 стр. : илустр. ; 25 см

Текст на мак., алб. и англ. јазик

ISBN 978-608-4693-35-2

1. Насп. ств. насл. - I. Pirkovska, Ivana види Пирковска, Ивана
а) Скулптура - Минимализам - Македонија - Изложби
COBISS.MK-ID 95331594

Поддржано од Министерството за култура на Република Македонија
Përkrahur nga Ministria për kulturë e Republikës së Maqedonisë / Supported by the Ministry of Culture of the Republic of Macedonia

